

Мамренко М. А.*

«Отношение государства к учителю – это государственная политика, которая свидетельствует либо о силе государства, либо о его слабости. Войны выигрывают не генералы, войны выигрывают школьные учителя и приходские священники»

Отто фон Бисмарк (1815–1898)

Учитель, педагог, викладач... Скільки синонімів одного слова. Учитель... Це посада чи покликання?

Учитель – це людина душевної доброти, закохана в свою роботу. Це артист, роль якого триває не одну годину і не дві, а довгі роки. Він повністю занурюється у свою роль і живе нею. І був правий великий Вільям Шекспір коли говорив:

Весь мир – театр.

В нём женщины, мужчины – все актёры.

У них свои есть выходы, уходы,

И каждый не одну играет роль...

Учитель – важлива людина в житті кожного. Він працює з найціннішим – особистістю. Учитель не тільки вчить, він допомагає, виховує, підказує, шукає... Така доля вчителя. Бути вчителем означає не просто знати свій предмет, а бути обізнаним у різних сферах життя, бути відкритою, небайдужою, люблячою людиною. Кожна дитина – це маленький всесвіт. І, правильно дібравши ключик, можна виховати особистість. А найбільшою винагородою для вчителя є досягнення його учнів, їх життя і відчуття того, що ти допоміг ставленню людини. Це прекрасно, що вчитель може бути порадиником, провідником і володарем знань і професійних умінь.

Недаремно відома англійська письменниця Шарлотта Бронте сказала: «Найбільша радість для вчителя, коли похвалять його учня».

Чи планував я особисто свій життєвий шлях присвятити педагогіці? Стати вчителем. І чи думав я, що моєю роботою буде викладання? Ні. Але обставини вирішили все за мене. І зараз я вдячний долі за те, що вона дала мені цей вибір. Я згадую про те, коли я вперше переступив поріг Херсонської спеціалізованої школи № 27 у якості викладача, будучи ще студентом 4 курсу Інституту психології, історії та соціології Херсонського державного університету. Тоді мені був лише 21 рік, на 5 років більше за моїх старшокласників. Спочатку було багато невдач і розчарувань. Але йшов час, і разом зі своїми учнями я вчився, експериментував, удосконалювався, адже, як сказав Марк Порцій Катон Старший: «Той учитель гарний, чий слова не розходяться з ділом».

* © Мамренко М. А.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Учитель повинен постійно самовдосконалюватися. Особливо в наш час. Учитель, який володіє комп'ютером, має унікальну можливість інтенсифікувати навчальний процес, зробити його більш наочним та динамічним. При цьому він економить час на підготовку до уроку, сили й засоби. І це не є примхою моди, це вже є потребою. Сучасний учень отримує великий обсяг наукової інформації поза школою, поза уроками. У той же час він стає більш вимогливим до подачі матеріалу вчителем.

Для себе, як учителя історії та правознавства, у використанні ІКТ я відкрив масу переваг. Наприклад, за нестачею або відсутністю наочності чи карт, можна показувати їх на екрані за допомогою Інтернет-ресурсів. І хоч, як показала практика, підготовка до уроку з використанням мультимедіа займає багато часу, але воно того варте.

Працюючи вже стільки років у школі, я розумію: щоб бути цікавим дітям, потрібно завжди вчитися, постійно бути у творчому пошуку. При цьому доцільно поставити себе на місце учня, щоб розуміти: важливо не стільки дати знання, скільки навчити здобувати їх, знаходити потрібну інформацію, зіставляти факти, розкрити матеріал з допомогою учня, зробити так, щоб він відчував себе частинкою уроку. А це і є робота вчителя. Саме тому вже на третьому році викладання я став учасником Всеукраїнського конкурсу «Учитель року – 2012». І, як не було важко і навіть страшно йти на урок до незнайомих учнів іншої школи, стояти перед колегами і членами журі, проводячи майстер-класи, все-таки це величезний досвід і крок уперед у педагогічній майстерності вчителя-початківця, адже що не вбиває, то робить нас сильнішими.

У педагогіці є речі, яких неможливо навчити. Погодьтеся, що часто процес навчання в школі перетворюється на процес заставляння до навчання. Проте «нав'язані» кимось знання не дуже добрі. Вони, як правило, поверхневі і недовговічні. Натомість, якщо в учня є цікавість до предмета, який він вивчає, він з радістю буде сприймати все, що пов'язане з ним, а також буде намагатися дізнатися щось самостійно. Людину неможливо навчити – вона вчить сама себе.

На своїх уроках я намагаюся частіше застосовувати інтерактивні методики. Це допомагає позбутися страху говоріння. Мої учні завжди знають, що можуть звернутися до мене за допомогою – на перерві чи після уроків – я завжди готовий вислухати й допомогти.

Завжди радо відгукуюсь на запрошення на семінари, відкриті уроки, прагну дізнатися щось нове, проаналізувати педагогічну майстерність інших вчителів, почерпнути щось для себе і своїх учнів. Особливо важливі для мене семінари, присвячені інноваційним змінам у викладанні, нововведенням, різні практикуми тощо.

Учитель, як і кожна людина, яка працює з дітьми, повинен володіти такою важливою якістю, як терпимість, яку ми сьогодні

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

часто називаємо толерантністю, певен розвивати в сьгоднішніх учнів самостійність, уміння відстоювати свої права, готовність до співпраці і творчої діяльності. І я повністю погоджуюсь з відомим педагогом В. Сухомлинським, який свого часу сказав: «... перетворення у наукових істин у живий досвід творчої праці – це найскладніша сфера дотикання науки до практики. Зроблене вченим відкриття, коли воно оживає в людських взаєвідносинах у живому пориві думок і емоцій, постає перед учителем як складне завдання, розв'язати яке можна багатьма способами... У виборі способу, втіленні теоретичних істин у живі людські думки й емоції саме і полягає творча праця вчителя».

Маренчук О. М.*

ЧОМУ Я НАВЧАЮСЯ В МАГІСТРАТУРІ

Школа – це живий організм, життя якого насичене щоденними клопотами, пошуками і знахідками, падіннями і злетами. І все по-справжньому. Тут не буває повторного дубля чи переписаної начисто сторінки. Школа має дбати про своє внутрішнє середовище та зовнішній простір, для чого щодня творча енергія багатьох людей – педагогів, технічного персоналу, медичного працівника, психолога зливається воедино. Відтак безліч ниточок має вдало переплестися, не заплутавшись, щоб шкільний організм відчував себе активним, гармонійним, здатним бути привабливим для головних споживачів його послуг – учнів. Усе працюватиме саме так, якщо школу очолює компетентна управлінська команда.

Сьогодні керівник навчального закладу – це адміністратор і юрист, економіст і маркетолог, менеджер і фахівець із кадрів, соціолог і психолог, та, у першу чергу, педагог, людина творча. Саме він комплектує команду, формує місію навчального закладу, створює імідж своєї школи. І тільки від директора залежить, чи працюватиме творчо весь колектив, чи стане єдиною командою одностудців, а не групою людей, зібраних під одним дахом.

Пригадую притчу, як перехожий зустрів кількох людей, які підіймали важке каміння вгору. І тільки одному вдалося дістатися вершини, хоча його камінь був найбільший і найважчий, бо лише він розумів, що зводить храм, а не просто несе камінь для будівництва.

У кожного директора власний почерк, свій стиль керівництва, своє бачення, свої перспективи. Власний досвід управлінської діяльності дає змогу констатувати, що найголовнішим завданням керівника є об'єднання всіх учасників навчально-виховного процесу в міцну шкільну родину. Усіх, хто живе школою і дбає про її майбутнє. Школа-родина – це велике родинне коло, якому немає ні початку, ні кінця, воно заповнене великою любов'ю та мудрістю, живиться талантом кожного та кожному надає наснаги.

---

* © *Маренчук О. М.*